

ECAV

TRNAVA

ZBOROVÉ LISTY

MÁJ 2021

Občasník pre vnútornú potrebu Cirkevného zboru ECAV na Slovensku Trnava
a dcérocirkvi Sered'

Mamička

(pripravila Jana Nunvářová)

Boh nám dal priateľa,
čo z neho prýšti láska.
Nik nedokáže milovať,
tak vrúcne ako matka.

Problémy, neúspechy, skúšky,
nimi prevádza nás denne.
Nikdy nedovolí padnúť,
povzbudzuje neochvejne.

Sebe upiera, ostatným žičí,
radosť násobí, smútok delí.
Podopiera čo jej sily stačia,
prekážkam v modlitbách čelí.

Do sveta a života vypraví:
Príď, keď budeš niečo potrebovať!
A ako jej vďaka za to všetko vzdať?
Jej príklad vlastným životom nasledovať.

"V matkinom živote Ty si ma utkal"
Ž 139, 13

Obsah

Báseň.....	2
Potreba obnovy hmotného majetku. A čo naše životy?	3
Doba zatvoreného chrámu - skúška viery	4
Evanjelický dom	6
Práce na evanjelickom dome.....	10
Oprava areálu a kostola	10
Oprava budovy fary.....	12
O živote misijnej skupiny zameranej na mladých ľudí	15
Velkonočná cesta pre deti aj dospelých	17
NAŠE stacko v období pandémie.....	18
Pozvanie na zborovú víkendovku	19
Denný detský letný tábor	20
Bájka o budíku	21
Pre deti	22
Matrika a oznamy.....	24

ZBOROVÉ LISTY

*Občasník pre vnútornú potrebu Cirkevného
zboru ECAV na Slovensku Trnava a dcérocirkvi
Sereď*

Číslo: Máj 2021
Vydáva: Cirkevný zbor ECAV
v Trnave

Redakčná rada: Radomír Vařák
Kristián Kostecký
Jana Nunvářová
Jazyková úprava: Katarína Mikulovičová
Fotografie: pixabay.com
súkromné archívy
Ester Vařáková
Grafika a tlač: Váry s.r.o., Hlavná 54
Trnava, www.vary.sk
Náklad: 100 ks

Potreba obnovy hmotného majetku. A čo naše životy?

Drabí bratia a sestry, milí čitatelia,

po niekoľkých mesiacoch pomerne prísnych protipandemických opatrení sa nám opäť otvárajú dvere uvoľnení a možností stretávania sa. Je to zároveň príležitosť vydať aktuálne číslo Zborových listov. Prioritne je zamerané na informovanie členov cirkevného zboru ohľadom rekonštrukčných prác na našich budovách, nakoľko momentálne nie je možné zvolať zborový konvent a informovať či rozhodovať prezenčným spôsobom. V období korona krízy sa snažíme využiť čas zatvorených cirkevných budov a pustili sme sa do rekonštrukcie viacerých zborových priestorov, aby mohli po jej skončení mohli opäť a ešte lepšie slúžiť svojmu účelu. Chceli by sme vás informovať o ich priebehu a plánoch do najbližších mesiacov – nakoľko predpokladáme, že nie všetci sa budeme môcť hneď fyzicky stretávať a získavať informácie z prvej ruky.

Obnova hmotného majetku však nie je prioritným poslaním cirkvi. On má byť pomocníkom a nástrojom pri omnoho dôležitejšom poslaní, a tým je zvest' Božieho Slova a prisluhovanie sviatostí, nesenie evanjelia všetkým, ktorí sú ochotní otvoriť mu srdcia a tak ich obnoviť – znovuzrodiť pre živú nádej, ktorú nám Boh daroval zo svojho veľkého milosrdenstva vzkriesením Ježiša Krista z mŕtvych (1Pt 1:3). Je preto dôležité si vždy nanovo pripomínať, že obnova našich sŕdc a životov je takisto nikdy nekončiacou a v spoločenstve Božieho ľudu vysoko aktuálnou témou. Nedávno sme prežívali pôstne a veľkonočné obdobie. Je to čas, v ktorom je každý z nás nanovo pozývaný uvedomiť si, že potrebujeme odpustenie, Božiu milosť a Jeho prítomnosť.

Myslím, že mnohým z nás chýbala možnosť spovede, Večere Pánovej či prežívanie veľkonočných udalostí v chráme a v spoločenstve bratov a sestier. Verím, že aspoň virtuálne spoločenstvo prostredníctvom videozamyslení, pobožností a veľkonočného programu – v ktorom bolo zapojených viacero členov nášho cirkevného zboru – nám pomohlo toto preklenúť a mohli sme sa na diaľku spojiť a potešiť z tej radostnej správy: *Niet Ho tu, lebo vstal, ako povedal* (Matúš 28:6)

Tak ako sa zub času podpisuje na našich budovách a je potrebné ich rekonštruovať, tak sa zub času môže podpisovať aj na našich srdciach. A tie dokážu chátrať omnoho rýchlejšie ako kameň či tehla. Netrúfam si odhadnúť, nakoľko sa posledný rok podpíše na fungovaní a vitalite cirkevných zborov a aj toho nášho. To nám ukáže pravdepodobne už blízka budúcnosť. Predpokladám, že sú viacerí, ktorí sa už nevedia dočkať možnosti opäť spoločne oslavovať svojho Boha v chrámovom zhromaždení a spoločenstve Božieho ľudu, no budú pravdepodobne aj takí, ktorí spohodľnejú a korona čas, ktorý nás doslova pripútal v našich domovoch, ich ponúkne možnosťou takto fungovať aj naďalej a nebude jednoduché nájsť vnútornú silu dostať sa opäť do „duchovnej kondičky“. V duchovnej rovine je to totiž podobné, ako v tej telesnej. Keď je človek na istý čas napríklad pripútaný na nemocničné lôžko, jeho svalstvo ochabuje a potom musí nejaký čas pracovať na tom, aby svaly pocvičil, spevnel a tak sa vrátil naspäť do reality. Aj naše „duchovné svalstvo“ je pravdepodobne v niektorých jeho častiach ochab-

nuté a bude potrebné na ňom popracovať. Prajem nám spoločne bratia a sestry, aby sme našli dostatok vnútornej sily vedome – aj napriek ochabnutosti – začať robiť prvé kroky. Budú možno bolestivé, namáhavé (ako sladko sa nám v nedeľu ráno spalo a pohodlne, ležérne opúšťalo posteľ :-), ale bez nich náš vnútorný človek nezosilnie a Pavlova modlitba: „*Preto klakám na kolená pred Otcom, po ktorom sa volá každá rodina na nebi aj na zemi; aby vám podľa bohatstva svojej slávy dal skrze svojho Ducha mocne zosilniť na vnútornom človeku; aby Kristus prebýval vierou vo vašich srdciach, a vy, zakorenení a založení*

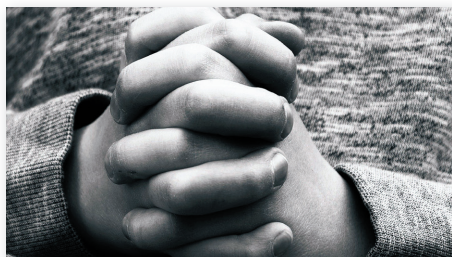
v láske, aby ste mohli so všetkými svätými a vystihnúť, aká je to šírka a dĺžka, výška a hĺbka a poznať Kristovu lásku, ktorá prevyšuje všetko poznanie; aby ste sa dali naplniť celou Božou plnosťou.“ (Ef 3;14-19) – zostane nenaplnená. Mám nádej, že v našich srdciach horí oheň túžby po spoločenstve a opätovnom prežívaní Božej prítomnosti tam, kde sa oslavuje Jeho meno. Naše kostoly a zborové priestory sú nám nanovo otvorené. Kiež aj naše srdcia sú otvorené prijať to, čo má Pán Boh pre nás pripravené.

S láskou váš zborový farár R. Vařák

Doba zatvoreného chrámu – – skúška viery

Bratia a sestry v Pánovi,

prežili sme obdobie takmer pol roka bez možnosti stretnúť sa s inými členmi cirkevného zboru v našich kostoloch v Trnave i Seredi, bez spoločného počúvania Božieho slova a prijímania sviatostí. Chrámové spoločenstvo nám iste najväčšmi chýbalo počas najvýznamnejších sviatkov cirkevného roka – Vianoc a Veľkej noci. Obdobie, ktoré už máme – ako veríme – pomaly za sebou, vyvoláva logicky viaceré otázky. Môžeme sa pýtať samých seba, ale aj v rámci spoločenstva cirkvi, čo sa počas neho v našom zmenilo. V prvom rade – zmenili sme sa my sami? Ako sa zmenil náš duchovný život? Ku akému poznaniu nás ním chcel Boh priviesť? Z Božieho slova vieme, že veriacemu všetko slúži na dobré. Preto je namieste pýtať sa, čo dobré sme mohli nájsť v dobe zatvorených chrámov?

Túto dobu môžeme vnímať v prvom rade ako skúšku trpezlivosti a sily viery. Lebo viera, ktorá nie je vystavená žiadnym skúškam, nie je pravou vierou. Písmo nám ponúka prirovnanie k vzácnemu zlatu, ktorého pravosť sa skúša v ohni. Apoštol Jakub v 1.kap. svojho listu dokonca kresťanov pozýva, aby sa radovali zo skúšok viery. Práve to je cesta, ktorou sa máme aj my uberať k cieľu kresťanskej dokonalosti pri nasledovaní Pôvodcu a Dokonávateľa viery Ježiša Krista. Každý, kto na nej vytrvá, dostane ako odmenu veniec života, ktorý Boh pripravil všetkým, čo Ho milujú. Okrem toho nás skúšky viery spájajú do duchovného spoločenstva aj s bratmi a sestrami, ktorí už telesne nie sú medzi nami. Výstižne o tom píše List Židom v 11. kapitole, kde nachádzame dlhú reťaz svedkov viery, do ktorej sa môžeme duchovne zaradiť aj my, ak prejavíme podobnú vytrvalosť. K tomu nás posilňuje príklad našich duchovných predkov – trnavských a seredských evanjelikov, ktorí sa počas protireformačného prenasledovania nemohli stretávať v chráme, na službách Božích, nie rok ani dva, ale dlhých 80 rokov (od odobratia prvého ev. kostola na dnešnej Františkánskej ul. v r. 1707 až do umožnenia pravidelného konania ev. služieb Božích v tzv. Invalidovni, budove dnešného Vojenského archívu v r. 1787). Po dobu takmer troch generácií boli síce bez chrámu, ale mali dve knihy, ktoré im nemohol nikto vziať – Kralickú Bibliu a Trnavského kancionál. Tieto vzácne knihy brali do rúk každý deň a formou rodinných pobožností si udržali evanjelickú vieru a identitu až do priaznivejších čias, keď bolo možné obnoviť existenciu cirkevného zboru a neskôr aj postaviť nový kostol.

Obdobie zatvoreného chrámu bez možnosti služieb Božích nám ďalej pripomína povolanie žiť s Bohom nielen vo sviatočné dni, ale aj tie všedné. Počas tzv. lockdownu sme totiž prišli o najvýraznejší rozdiel medzi sviatočným a všedným dňom, ktorým je práve chrámová bohoslužba. Aj v dobe Starej zmluvy boli obdobia, keď Hospodin odňal Božiemu ľudu možnosť slúžiť Mu v Jeruzalemskom chráme. Prečo však nastávali takéto udalosti? Čo chcel nimi Pán Boh ľuďom povedať? Bol to zdvihnutý Boží prst ako varovanie pred duchovnou sebaistotou. Izraelci sa často spoliehali na to, že im stačí vykonať predpísaným spôsobom obete a iné chrámové obrady, a tým je ich duchovný život v poriadku. Zabúdali však na to, že Hospodin hľadá predovšetkým na srdce a to, čo je v ňom – na rozdiel od človeka, ktorý pozerá iba telesnými očami.

A tak aj od nás očakáva náš nebeský Otec pravú bohoslužbu, ktorú môžeme a máme konať v deň sviatočný aj všedný, v chrámovom spoločenstve aj pri plnení každodenných úloh a povinností, v duchu napomenutia apoštola Pavla z listu Rímskym (R 12,1-2). Podľa nášho reformátora M. Luthera sú všetci kresťania kňazmi, ktorí majú obetovať nielen peniaze alebo dobytok, ale svoje vlastné telá, a to umŕtvovaním zlých žiadostí. Zároveň majú učiť, kázať, vládnuť, slúžiť, dávať, trpieť, milovať, žiť a konať voči priateľovi, nepriateľovi a každému človeku. Naším spoločným a hlavným cieľom je teda nasledovať Kristov príklad – ako On urobil nám, tak máme aj my konať, a to spoločne v chráme i každý na svojom mieste, kde ho Boh postavil.

*Kristián Kostecký,
námestný farár*

Evanjelický dom

(pripravila Simona Jurčová, historička)

Zájazdový hostinec v Trnave za niekdajšou Dolnou bránou s adresou Predmestie 16 viedla od polovice 19. storočia niekoľko desaťročí rodina Polnitzkých. Leopold Polnitzký a syn Ľudovít ho prevádzkovali v roku 1890 pod názvom Hotel Polnitzky. Na začiatku 20. storočia sa krátko volal aj Alžbetin hotel. Pozemok siahal od promenády až po tzv. Hrubú ulicu a boli na ňom objekty hostinca s dvorom, prístrešok pre kone a vozy, hospodárske objekty, hotel pri hradbách a veľká záhrada.

Evanjelická cirkev v Trnave kúpila objekty v roku 1910 s úmyslom postaviť nový evanjelický kostol. Vyhlásila architektonickú súťaž, ale svetová vojna prerušila všetky plány. Nový evanjelický kostol sa staval až zopár rokov po vojne podľa projektu architekta Josefa Mareka a vysvätený bol na jeseň 1924. Od počiatku mala cirkev úmysel postaviť aj viacúčelovú stavbu, ktorá by v budúcnosti zabezpečovala pravidelné príjmy z prenájmov. No v tej dobe stáli vedľa kostola objekty hostinca, ktoré sa prenajímali. Pozemok bol na veľmi dobrom

mieste – na začiatku rušnej Masarykovej ulice, a tak sa oňho začali zaujímať iní záujemcovia. Farár Arpád Janoviček píše v článku z roku 1928: „Krásny pozemok, na ktorom stál pôvodne chýrny hotel Polnický, ktorý cirkev trnavská r. 1910 kúpila za 150 000 korún, chceli kúpiť istí vynikajúci ľudia na svoje ciele. Cirkev na konvente, menovite na odporúčenie svojho dozorcú Dr. Juraja Jánošku, uzavrela pozemok nepredať. Ale kupujúci apelovali na seniorát, a keď ten uzavretie cirkvi schválil na dištrikt, ktorý prial kupovateľom. Cirkev sa odvolala na generálny konvent a ten (r. 1925) dal za pravdu cirkvi proti dištriktu. Vyslovil, že keby tento pozemok i nepatril trnavskému evanj. zboru a bol by na predaj, zbor by ho mal kúpiť, keď je bezprostredne pri kostole. Bolo by tedy ťažkým previnením, keby ho predal.“ Evanjelický cirkevný zbor v Trnave mohol teda začať využívať tento pozemok až po dlhých peripeitiách a úradných ťahaniciach.

Súťaž na nový objekt vyhral projekt architekta inžiniera Juraja Chorváta, vtedy profesora

štátnej priemyselnej školy v Bratislave. Listom z apríla 1926 mu cirkev zadala vypracovať detailný projekt Obchodného a obytného domu v Trnave. Staré objekty mali byť zbúrané, no v domoch pri hradbách bývalo ešte niekoľko rodín, ktoré nemali náhradné bývanie. Rokovania nemali žiadne východisko, tak sa cirkev rozhodla postaviť najskôr samostatný bytový dom v Zádvorskej ulici (dnes Evanjelický diakonický domov dôchodcov na Kalinčiakovej ulici v Trnave), kam rodiny presťahovala. Potom sa zbúrali staré objekty a začalo sa stavať. Stavebná firma Jozef Bilka a syn Jozef Bilka, staviteľ v Trnave a Vladimír Milan Daxner, staviteľ v Tisovci začali budovať polyfunkčný poschodový Evanjelický dom. Stavať sa začalo v septembri 1927 a do doby predpokladaného ukončenia 1. októbra 1928 boli všetky obchodné priestory a byty prenajaté. Drevené vybavenie ako okná a dvere bytov či drevené súčasti vnútra výkladov dodala trnavská firma Mokráň a spol. Stavba však nebola v roku 1928 úplne dotiahnutá. Veľká kolaudácia v októbri 1929 predložila staviteľom niekoľkostranový súpis nedostatkov, ktoré mala firma Bilka a syn odstrániť na vlastné náklady. Týkali sa najmä bytov – vlniacich sa podláh, nedoliehajúcich a zatekajúcich okien, opadávaní obkladu v kúpeľniach, kvapkajúcich batérií, porúch

sporákov v kuchyniach a pod. Superkolaudačná zápisnica konštatovala ešte v októbri 1930, že firma nedostatky neodstránila a po roku zaznamenali ešte zhoršený stav. To už si ale cirkev a firma dopisovali cez právnikov a celá kauza skončila na súde kvôli poslednej nezaplatenej splátke. Spory boli urovnané až niekedy v roku 1931.

Napriek týmto nepríjemnostiam pokladník zboru Teodor Sadloň skonštatoval, že celá stavba stála tri milióny a sedemstotisíc korún a postavili ju bez akéhokoľvek zataženia cirkevníkov. Dom stál na veľmi dobrom mieste a tomu zodpovedalo i nájomné. Po obvode domu na prízemí z troch strán (vtedy Malá promenáda, Masarykova ulica, Zbožná ulica) bolo po otvorení 18 obchodných miestností. Na prvom poschodí bolo šesť pohodlných troj-, štvor- a päťizbových nájomných bytov, podobne i na druhom poschodí. Na treťom poschodí bolo 15 kancelárskych miestností a na prízemí vo dvore bolo ďalších 5 takýchto priestorov. Nový dom od projektu nazývali Evanjelický dom, tak bol označený počas ročnej stavby na reklamných tabuliach staviteľskej firmy. Názov sa hneď ujal a používa sa aj dnes. Po ukončení sporov napísal farár Arpád Janovíček: „S Božou pomocou prekonal cirkevný zbor trnavský postavením i tohto domu veľké

EVANJELICKÝ DOM PO POSTAVENÍ, 1928, FOTOGRAFIA K ČLÁNKU ARPÁDA JANOVÍČKA

dielo. Stavebný výbor mal viac ako 80 poradných schôdzok. A koľko bolo starostí, nepríjemností otázok a dopisovania!“

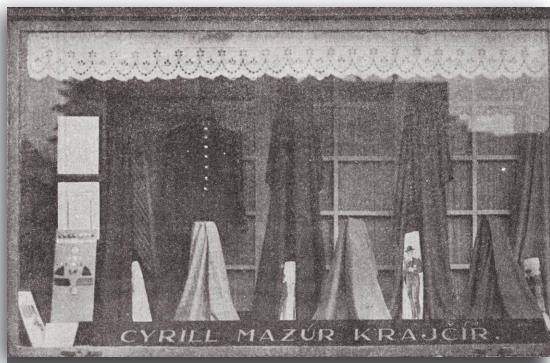
Kto boli prví nájomníci – podnikatelia v prevádzkach Evanjelického domu? Uprednostnení boli nájomníci z radov evanjelikov, no v prevádzkach i bytoch boli aj nájomníci iného vierovyznania. Od evanjelického kostola (Malá Promenáda) mal obchod a krajčírstvo pánsky krajčír Cyril Mazúr. Vedľa mal Mikuláš Kazimír Dámske a pánske kaderníctvo. Karol Kováč sa sem so svojím obchodom presťahoval až z Rožňavy. Susedná prevádzka s názvom Materiálne patrila J. Masárovi (dnes drogeria). Obchod so strižným tovarom založený v roku 1899 prevádzkoval Samuel Braun a ponúkal v ňom aj slovenské výšivky (dnes kaderníctvo), v susedstve bolo malé kvetinárstvo. Vedľa mal Rudolf Kupček filiálku svojho mäsiarstva. Vedľa mal Andrej Andó obchod s elektro-technikou (dnes predajňa klobúkov). Obchod s cukrovinkami, ktorý predával produkciu značky Vera Jozef Marko sídlil neskôr v jednej z týchto prevádzok.

Odevná firma Rolný mala na rohu Štefánikovho námestia (dnes Námestie SNP) obchod s konfekciou, predávali výrobky Továrny

odevov Prostějov a Továrny odevov Brno. Už nasledujúci rok (1929) sa obchod s odevmi zmenšil a uvoľnil tak priestory s vchodmi z Masarykovej ulice kaderníctvo American Beauty salón. „Amerikán“ František Fromberger priviezol z Kanady do Trnavy vybavenie kaderníctva a stroje na trvalú onduláciu. Vedľa mal obchodnú miestnosť J. Kovačič (dnes bufet a lahôdky). Ďalej bol vchod do dvora Evanjelického domu a ku kanceláriám Skladistného družstva. Vedľa predával športové potreby a kožený tovar František Hrbek (dnes obchod Domáce potreby) a v malej trafike predávali tabakové výrobky (dnes realitná kancelária). Veľkorysý priestor na rohu Masarykovej a Vajanského ulice patrila lekárnikovi Kornelovi Vadovičovi a jeho Lekárni k Anjelovi (i dnes je tam lekáreň). Z Vajanského ulice boli vchody do piatich prevádzok. Okrem iných tam bola cukráreň Solčány, veľký obchod so sklom a porcelánom GUPA a prevádzka puškára a mechanika Štefana Raymanna. Všetky obchodné prevádzky mali moderné presklené výklady s veľkorysým vnútorným priestorom, ktoré v lete zvonku zatienovali vyťahovacie markízy. Presklené výklady a vchody chránili mimo prevádzky kovové zaťahovacie mreže.

OBCHOD S CUKROVINKAMI JOZEFA MARKA V EVANJELICKOM DOME VIEDLA JEHO SESTRA, ARCHÍV MÁRIE MARKOVEJ

VÝKLAD OBCHODU CYRILA MAZÚRA V EVANJELICKOM DOME, POHĽADNICA ZO ZBIERKY JOZEFA BENKU

LEKÁREŇ K ANJELOVI, POHLADNICA ZO ZBIERKY JOZEFA BENKU

Prví nájomníci bytov v dome boli napr. advokáti Dr. Hugo Matzner, Dr. Aladár Feitl a Dr. Alexander Molnár, obchodník Samuel Braun, ktorý mal dolu svoju prevádzku so strižným tovarom, zubný technik Július Gaudnik (aj v dome ordinoval), obchodník s obuvou Izidor Schwarz (obchod vlastnil na námestí), veľkoobchodník s vínom Alexander Adler, lekár MUDr. P. Žarnovický, pán E. Fleischhacker, pani Tereza Jellinková, lekár MUDr. Alfréd Horecký - ušno-nosno-krčný špecialista. Detskí lekári MUDr. Adolf Grossmann a Ján Grossmann mali v dome aj ordináciu s čakárňou.

I napriek počiatocným komplikáciám boli byty v novo postavenom Evanjelickom dome na svoju dobu dobre vybavené a priestranné. Mali veľkorysý vstupný priestor, z ktorého sa vchádzalo do prechodných izieb a do kuchyne. Izby mali dvojkrídlové dvere a dvojité okná, na podlahách boli položené parkety, v každej bolo vykurovanie. Kuchynä susedila s izbou pre

slúžku a s komorou. Byty mali plne vybavené kúpeľne a toalety dokonca i s vetraním. Niektoré byty mali balkón alebo presklenú zimnú záhradu. Byty boli koncepčne rozvrhnuté na technicko-komunikačnú zónu (vstup, toaleta, predsieň, kuchynä, komory, slúžkovská izba) a rodinnú zónu (denná izba, pracovňa, spálne, kúpeľňa). Evanjelický dom slúžil ako zdroj príjmu evanjelickej cirkvi až do znárodnenia.

Článok vznikol na základe štúdia archívnych dokumentov k téme s láskavým dovolením Cirkevného zboru ECAV Trnava.

Zdroj:

JANOVÍČEK, Arpád. 1928. Evanjelický dom v Trnave. Článok z neznámeho periodika sa zachoval ako výstrižok. Bol uverejnený na s. 109 – 110

Práce na Evanjelickom dome

(pripravil Ján Miklánek, zborový kurátor)

Príprava projektu na rekonštrukcie Evanjelického domu je v štádiu odsúhlasených dispozičných úprav bytového domu. V suteréne bude technické zázemie stavby s odovzdávacou stanicou tepla, pivničnými kobkami pre nájomcov bytov a obchodných priestorov, hlavnými rozvodmi vodovodu, kanalizácie a ústredného kúrenia. V priestore, kde bola predajňa rybárskych potrieb plánujeme vytvoriť priestory pre našu mládež. Tento priestor je prístupný z námestia SNP samostatným vchodom, čo umožňuje jeho bezkolízne využívanie. V jestvujúcich obchodných priestoroch budú vykonané drobné dispozičné úpravy. Každý priestor bude mať vlastné sociálne zariadenie, vykurovanie napojené na domovú odovzdávaciu stanicu tepla. Do každého vchodu bude vedľa schodiska umiestnený výtah, čo výrazne zvýši komfort využívania priestorov na vrchných podlažiach. Na prvom, druhom a treťom nadzemnom podlaží budú byty a kancelárske priestory. V celom dome budú vybudované

nové rozvody studenej vody, teplej vody, kanalizácie, električky, slaboprádu. V novovytvorených bytoch a kanceláriách bude inštalované aj stropné chladenie, čím zvýšime komfort týchto priestorov v letnom horúcom počasí.

Pre uzatvorenie stavby projektant rekonštrukcie ED v predstihu vypracoval časť projektu rekonštrukcie strechy, fasády a výmenu okien. Tieto tri časti stavby musíme realizovať v predstihu, aby sme uzavreli stavbu a zabránili zatekaniu do stavby cez strechu a okná. Na realizáciu týchto prác musíme už zobrať úver vo výške do 500 tisíc eur. Ďalšie financovanie stavby bude riešené po dokončení projektu a vypracovaní rozpočtu stavby. Všetky práce realizované na budove Evanjelického domu sú odsúhlasené Krajským pamiatkovým úradom.

Pôdorysy stavby sú vzhľadom na veľkosť k nahliadnutiu na webovej stránke cirkevného zboru.

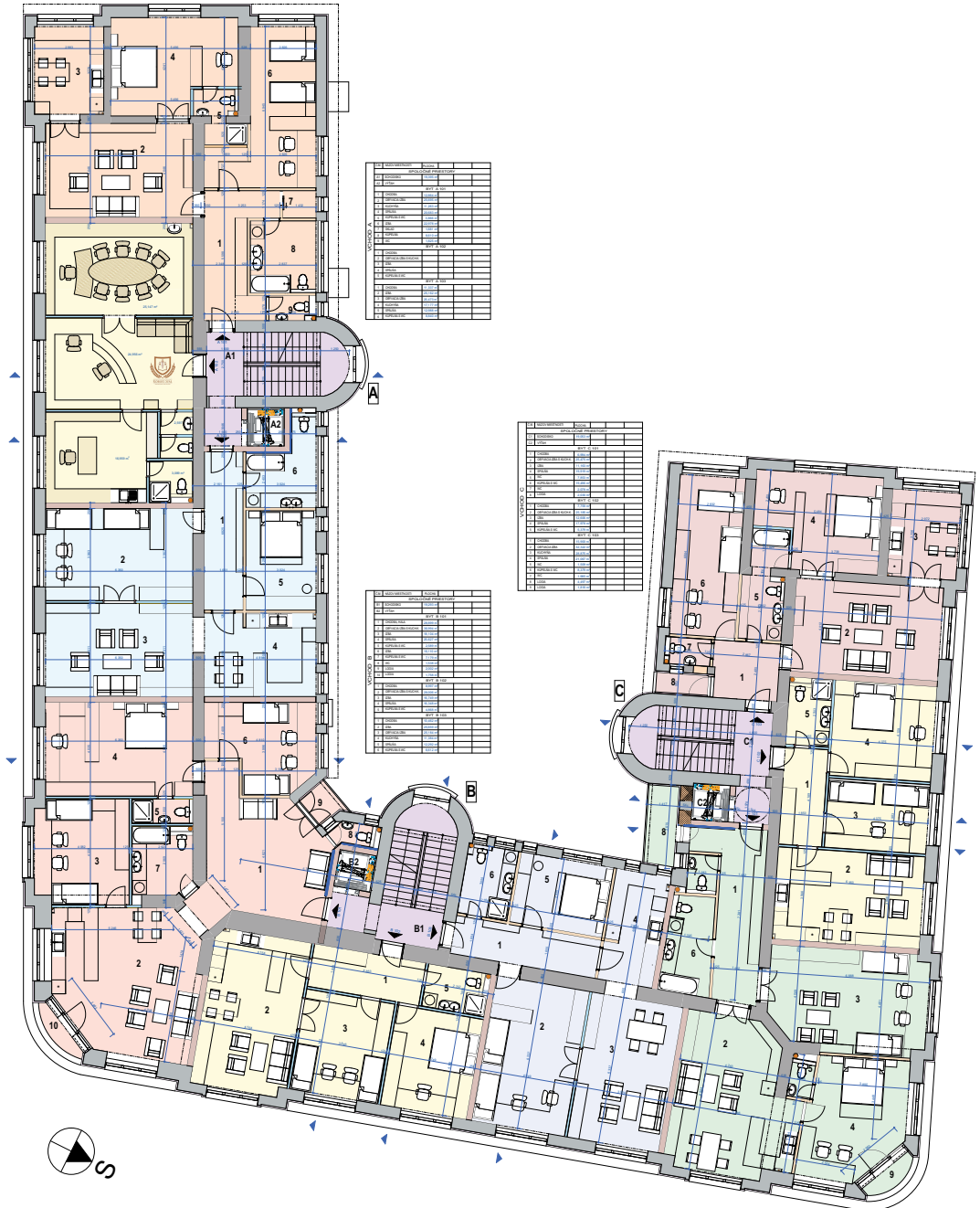
Oprava areálu kostola

(pripravil Ján Miklánek, zborový kurátor)

Z hospodárskych aktivít je tu aj informácia o oprave a rekonštrukcii kostola a areálu pri kostole. V minulom roku sme vybudovali po odsúhlasení Západoslovenskou distribučnou spoločnosťou novú prípojku električky pre areál kostola a fary. Pôvodná vzdušná prípojka bola nevyhovujúca. V spolupráci so spoločnosťou SWAN sme kostol a faru napojili optickým káblom na telefón a internet. Vymenené boli kanalizačné prípojky odvádzajú-

ce dažďovú vodu zo strechy kostola. Pôvodné prípojky boli nefunkčné, popraskané, prerastené koreňmi a upchaté hlinou. Nové prípojky odvádzajú vodu dvoma vetvami. Jedna vetva je napojená do prípojky Evanjelického domu, druhá vetva do prípojky budovy fary. Prípojky sú z PVC rúr, na dažďových zvodoch sú osadené lapače nečistôt. Životnosť prípojok je min. 70 rokov. Hlavný význam týchto prác je v tom, že dažďová voda neza-

NAVROVANÝ PÔDORYS I. NADZEMNÉHO PODLAŽIA

teká pod základy kostola a postupne nenarušuje základové konštrukcie. Rozsiahlou opravou prešiel aj plot od parku a promenády. Na plote od promenády bola spevnená a omietnutá podmurovka, opravená bola plotová výplň z oceľových rámov, ktorá bola poškodená. Zostáva ešte dokončiť povrchovú úpravu podmurovky fasádnym náterom. Murovaný plot od promenády bol vyškárovaný a tehla bola natretá spevňujúcim náterom.

V miestnosti archívu v pravej časti kostola sme vytvorili kanceláriu námestného farára br. Kristiána Kosteckého. Do kancelárie bola zavedená nová prípojka elektriky, internetu a nová podla-

ha. Takto sme vytvorili pekný a hlavne funkčný priestor pre jeho prácu v zbere.

Po vystaňovaní hospodárskej kancelárie a archívu do zrekonštruovaných priestorov v kostolníckom domčeku je nevyhnutné začať opravu kancelárie pri kostole. Interiér kancelárie, hlavne podlahy, omietky a okná sú vo veľmi zlom technickom stave. Podlahy sú bez izolácie, omietky plesnivé a vlhké.

Je potrebné zdôrazniť, že všetky úpravy, ktoré budeme realizovať na oprave kancelárie a kostola musia byť schválené Krajským pamiatkovým úradom Trnava. Kostol je kultúrna pamiatka a tomu musí zodpovedať aj jej

oprava a modernizácia. Finančné zdroje potrebné na opravu kostola sa snažíme zabezpečiť aj cez fondy, príspevky a dotácie poskytované Trnavským samosprávnym krajom, Ministerstvom kultúry a organizáciami podporujúcimi rekonštrukcie kultúrnych pamiatok.

Naším cieľom je udržať kostol a celý areál v čo najlepšej kondícii, aby slúžil členom zboru, ktorí sa chcú v ňom stretávať.

Oprava budovy fary

(Ján Miklánek, zborový kurátor)

V roku 2019 sme začali rekonštrukciu prízemnia budovy fary opravou mládežnickej miestnosti a začiatkom roku 2021 opravu zborovej miestnosti, kuchyne a WC. Postupným odstraňovaním sadrokartónových a drevených obkladov sa začal ukazovať skutočný technický stav obvodových múrov, priečok, podláh, rozvodov kanalizácie

a vodovodu. Pôvodná stavba našej fary bola pôvodne hostinec, kde na prízemí bola koniareň. Stavba je založená na základových pásoch z plnej pálenej tehly, bez funkčnej vodovodnej izolácie proti zemnej vlhkosti. Dodatočne zhotovená izolácia spôsobovala viac škody ako úžitku. Izolovanie múrov bolo pôvodne založené na odvetraní podlahy, kto-

rú postupne pri opravách uzatvorili škvarobetónom, cementovým poterom a nakoniec podlahovým PVC, ktoré bolo nalepené na poter. Tento postupný zásah do konštrukcie stavby vyhnal vlhkosť do múrov. V kuchyni je v hradobnom múre vedená stúpačka kanalizácie do bytu na poschodí. Kameninové potrubie, ktoré bolo použité pri výstavbe bolo na viacerých miestach prasknuté, čo spôsobovalo masívne zatekanie do muriva a sústavnú vlhkosť, ktorá sa šírila do vedľajších miestností, teda zborovej miestnosti a mládežníckej miestnosti. Vzhľadom na skutočnosť, že areál kostola sa nachádza v priamom dotyku Mestskej pamiatkovej rezervácie Trnava (kostol je kultúrna pamiatka) máme povinnosť všetky stavebné práce konzultovať a dať odsúhlasiť Krajským pamiatkovým úradom.

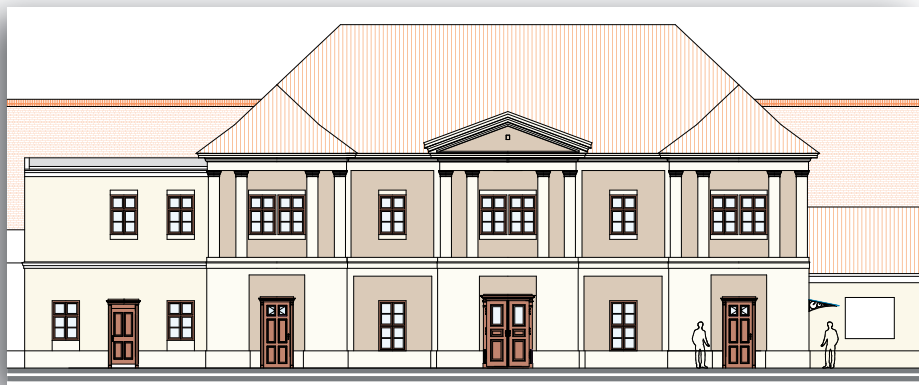
Projektanti z Ateliéru DV, ktorí nám pomáhajú s opravou našli dobové dokumenty, fotografie a rôzne doklady, ktoré slúžia ako podklad pre vypracovanie projektu rekonštrukcie. Na základe týchto dokumentov sa obnoví pôvodný centrálny vstup do objektu v mieste stredného okna. Tento vstup zároveň dorieši objekt z hľadiska požiarnej bezpečnosti a bude slúžiť popri jestvujúcom bočnom vchode ako hlavný vchod do zborovej miestnosti. Pri dispozičných úpravách

sme vytvorili sociálne zariadenie s prístupom aj pre vozičkárov. Kuchynská linka bude umiestnená do mládežníckej miestnosti, ktorá síce zaberie časť miestnosti mládežníkom, ale veríme, že v horizonte troch rokov nájdú svoje priestory v zrekonštruovanom Evanjelicom dome.

Na oprave budovy fary sú dokončené:

- dispozičné úpravy prízemí,
- statické podchytenia otvorov, trhlín a prasklín v nosných múroch za výraznej technickej pomoci projektanta staticky Ing. Mareka Rakúsa,
- chemická izolácia (okrem steny pri hradbách, kde je stúpačka kanalizácie),
- hydroizolácia systémom odvetranej podlahy s napojením vetracích prieduchov (okrem podlahy vo WC a chodbičke),
- ležatá kanalizácia s napojením WC a umývadiel,
- stúpačka kanalizácie do WC v byte na poschodí,
- nová prípojka kanalizácie do šachty osadenej na dvore pred budovou,
- nová prípojka vody zo šachty v záhrade pred budovou.

Po dokončení vodorovnej hydroizolácie a chemickej izolácie budeme pokračovať v realizácii ústredného kúrenia alternatívnou podlahového kúrenia, odsúhlaseného presbyterstvom cirkevného zboru. Podlahové kúrenie pomôže riešiť aj problém vlhnutia múrov ich priebežným vysušovaním od podlahy. Návrh kúrenia máme prislúbený od projektanta spoločnosti Viessmann, bez nároku na odmenu. Pri realizácii novej prípojky elektriky pre areál kostola boli v obvodovej stene zabudované hlavné rozvody pre všetky hlavné miestnosti budovy fary. V zrekonštruovanej mládežníckej miestnosti sú

rozvody elektroinštalácie a slaboprúdu nové. V zborovej miestnosti a sociálnom zariadení budú vyhotovené nové rozvody. Máme schválený typ nových okien a vchodových dverí, ktoré budú tvarovo veľmi podobné pôvodným oknám. Po zrealizovaní prác vo vnútri objektu, sa naša pozornosť zameria na rekonštrukciu fasády budovy. Návrh vychádza z dochovaných historických fotografií, čím prinavrátí objektu pôvodný výraz. Týmto sa zavŕši rekonštrukcia objektu, ktorý zhodnotí objekt na vyššiu historicko-architektonickú a kvalitatívnu úroveň.

Chcem sa POĎAKOVAŤ všetkým projektantom a technikom, ktorí sa nezištne zapojili do tejto rozsiahlej rekonštrukcie Evanjelickej fary, aj keď nie sú členmi nášho cirkevného zboru, ale považujú si za česť pomôcť jej opravou.

Poznámka :

Nedoriešená zostáva otázka napojenia kanalizačnej prípojky areálu fary na verejnú kanalizáciu. Zatiaľ totiž nevieme, kde je prípojka zaústená. Obraciame sa týmto najmä na starších členov zboru - akákoľvek informácia, ktorá by pomohla zistiť, kde máme odkanalizovanú faru by bola užitočná a prispela by k možnosti skontrolovať stav prípojky. Ochoťným pamätníkom vopred ďakujeme.

O živote misijnej skupiny zameranej na mladých ľuďí

(pripravil Janko Grexa)

Bratia a sestry, nižšie môžete vidieť prehľad práce „mládeže“. Uplynulé obdobie sme intenzívne pracovali a toto obdobie prináša svoje ovocie. Vnímam, že náš tím je silnejší po duchovnej stránke, ale aj vo vzájomných vzťahoch. Celý tím (Katarína Mikulovičová, Rebeka Vařáková, Noemi Vařáková, Ester Vařáková a Sima Dišeková) vkladá do práce v zbere naozaj veľa úsilia. Obdobie, ktoré je za nami pre nás bolo naozaj posilňujúce a pomohlo nám upevniť základ – vzájomné vzťahy a zameranie na naše poslanie – ktorý je kľúčom k zmysluplnej práci. Vďaka tomu môžeme tvoriť prostredie, ktoré je otvorené pre ďalších mladých ľudí a kde môžu duchovne načerpať.

Jedna vec nám však zatiaľ chýba, resp. z nášho pohľadu nefunguje dobre, a to je prepojenie mládeže so zborom. Vyžaduje aktivitu z oboch strán. Z nášho pohľadu predstavuje prepojenie mládeže a zboru vzájomné vzťahy medzi členmi zboru a mladými v našom zbere. V tomto vás pozývame do aktívnej spolupráce a podpory. Prvým krokom môže byť napríklad naše pozvanie pre vás pripojiť sa na naše stretnutie. Pozývame vás, kto by o to mal záujem, napíšte mi prosím.

Spôsob našej práce

ŽITO tím tvorí týchto 6 ľudí: Simona Dišeková, Ester Vařáková, Katarína Mikulovičová, Rebeka Vařáková, Noemi Vařáková a Ján Grexa.

Naš cieľ

Naším cieľom je obrátenie ľudí. Tento cieľ, ktorý máme stanovený môžeme dosiahnuť

len čiastočne. Je to v Božích rukách. Ľudí vedieme k tomu aby:

- verili, že Pán Boh je ich Otec a Ježiš ich Pán a Spasiteľ
- v každom čase vzdávali Pánu Bohu chválu a vďaka
- uprednostnili dobro druhých ľudí pred svojim
- chceli tiež slúžiť Pánu Bohu

Dosiahnuť môžeme to, že im prinesieme poznanie a budeme im príkladom našim životom. Nevieme však našimi silami zabezpečiť Boží dotyk ich srdca.

„Verím, že ja, zo svojho rozumu a zo svojej sily nemôžem v Ježiša Krista, môjho Pána veriť ani k nemu prísť... ale verím, že ma Duch Svätý povolal, svojimi darmi osvietil, posvätil a v pravej živjej viere ma zachováva“

Martin Luther

Ako tomu rozumieme

Tak ako Luther povedal a napísal, veríme, že viera nie je len z rozumu, ale že je to nadprirodzená zmena človeka a jeho rozmyšľania. Veríme, že je to nadprirodzený dotyk srdca človeka od Pána Boha. To je našim cieľom. Modliť sa za nadprirodzený dotyk mladých ľudí od Pána Boha, svedčiť im o tom, ako sa Pán Boh dotkol nás a učil ich, aby sa v hľadani vzťahu k Pánu Bohu nedali zmiest emóciami. Aby ich viera bola založená na zjavení a poznávaní. Veríme, že každý kresťan potrebuje zažívať oboje. Aj nadprirodzené zjavenie aj poznávanie rozumom.

Naša práca

Za nadprirodzené zjavenie sa modlíme a poznávanie sa snažíme zrozumiteľne prinášať – piesňami, hovoreným slovom a príkladom života.

Naša misia

„Tvoríme jedinečnú komunitu učeníkov Pána Ježiša Krista v trnavskom zbore, ktorá rastie vo viere, slúži ďalším a nie je uzavretá. Chceme byť komunita, ktorá je schopná slúžiť mestu a byť inšpiráciou iným spoločenstvám.“

Práca 3 spôsobmi

Aktivity, ktoré robíme:

- Chlebík
- ŽITO tím
- ŽITO

ŽITO je názov pre stretnutia mladých ľudí vo veku, v ktorom sa označujú ako dorast. Je to najmä pokonfirmačný vek do 18 rokov. Sú to teda stretnutia, na ktorých rôznymi spôsobmi rozprávame evanjelium. Pripravíme krátky príhovor (tému, slovo, zamyslenie) s témou evanjelia, spievame duchovné piesne a spoločne sa modlíme. ŽITO cielene pripravujeme pre mladých ľudí, ktorí ešte zjavenie od Pána Boha nezažili, alebo mu nerozumeli, alebo ich poznanie nie je hlboké. Samozrejme, nie sme nad nimi sudcovia, ale zdá sa nám, že je to tak, preto ŽITO pripravujeme tak, aby bolo pre nich zrozumiteľné. Súčasťou ŽITA sú vždy aj hry, občerstvenie a veľa srandy. Som vďačný za pána farára, ktorý nám vyjadruje podporu a občas poslúži zamyslením. Tiež som vďačný niektorým presbyterom, ktorí poslúžili zamyslením.

ŽITO tím sú pravidelné mesačné stretnutia tímu, ktorý pripravuje obsah stretnutí ŽITO. Je to miesto a čas, kde sa za stretnutia a ľudí modlíme a premýšľame, čo budeme na stretnutiach robiť. Vždy si rozdelíme úlohy a spolupracujeme. Na stretnutia ŽITO prichádza pravidelne a dlhodobo 5 až 7 dorastencov. V tomto bode sa chcem celému tímu poďakovať, pretože odvádzajú výbornú prácu. Prácou pre náš zbor strávili v posledných niekoľko desiatok až stoviek hodín bez nároku na odmenu alebo zviditeľnenie sa. Ďakujeme Pánu Bohu za tento tím, nie je to samozrejmosť!

Chlebík je názov pre spoločenstvo. Je to miesto, kde chceme viac ako len rozprávať o kresťanskom živote. Treba povedať, že to nie je len miesto. Sú to vzťahy, v ktorých navzájom o sebe vieme (samozrejme len do tej miery, kto koľko chce). Modlíme sa za seba, otvárame ťažšie biblické a životné témy, na ktoré hľadáme kresťanskú odpoveď a porozumenie. Uvedomujeme si, že máme byť za čo Pánu Bohu v našich životoch vďační, a tak spoločne (nie len každý sám doma, ale spoločne) ďakujeme Pánu Bohu a oslavujeme Ho duchovnými piesňami. Je to niečo čo potrebujeme. Je to niečo čo nás vzájomne posúva v našom duchovnom poznaní i ďalej v živote. Zároveň dávame pozvanie aj dorastencom, aby ak chcú, prišli aj na Chlebík. Veríme, že len rozprávať o kresťanstve nestačí, preto ich pozývame prísť aj na Chlebík, kde sa to snažíme žiť. Píšem to s veľkou pokorou. Snažíme sa o to a nechcem povedať, že to už vieme. Hľadáme to.

Veľkonočná cesta pre deti aj dospelých

(pripravila Janka Ševelová, členka vnútromisijného výboru)

Už niekoľko týždňov, mesiacov sa mnohí vidíme len vďaka moderným technológiám. Aj keď nám živý kontakt chýba, možnosť komunikovať cez internet priniesla okrem iného do našich životov aj možnosť zúčastniť sa rôznych školení, prednášok, workshopov, ktorých by sme sa možno v bežnom zabehnutom rytme života ani nezúčastnili. Po jednom online workshope pre pracovníkov s deťmi prišla Lubka Vařáková s milým nápadom, ako sa počas Veľkej noci prihovoriť nielen našim deťom zo zboru, ale aj ľuďom, ktorí denne prechádzajú okolo farskej záhrady. Z internetovej stránky truewaykids sme stiahli príbeh „Cesta veľkonočným príbehom“. Bolo to desať obrázkov znázorňujúcich príbehy Veľkej noci, ktoré sme dali vytlačiť a zavesili ich na plot. Po načítaní QR kódu, ktorý sa nachádzal na obrázku, sa ozval detský hlas, ktorý v krátkosti porozprával časť príbehu znázorneného na obrázku. Janka Nunvářová ochotne pomohla s nahraním videa a propagáciou aktivity na internete. Na záver sme vymysleli ešte malú aktivitu. Deti mali odpovedať na dve otázky: 1. Kto sa tváril tak, že nepozná pána Ježiša? 2. Ktoré pravidlá pán Ježiš porušil? Ak správne odpovedali a svoje odpovede

poslali smskou, tak mohli vyhrať knihu Neopísateľný, 100 zamyslení o Bohu a vede a nejakej sladkosti.

Veríme, že sa nám podarilo priniesť radostnú zvesť zmŕtvychvstania deťom aj dospelým a našli si čas zastaviť sa a vypočuť si príbeh, ktorý nám zachránil náš život.

Peter zapiera Ježiša.

Naskenujte QR kód a vypočujte si časť príbehu.

**Milé sestry a bratia,
ak by ste aj vy mali nejaký nápad na aktivitu pre náš zbor, neváhajte nám to povedať a spoločne môžeme vymyslieť rôzne aktivity, ako si vzájomne pomáhať a šíriť evanjelium aj ľuďom okolo nás.**

NAŠE stacko v období pandémie

(pripravila Alena Šurinová, NAŠE stacko)

Končí zima, ide jar, slnko pekne svieti, príroda sa zobúdzá, voňajú prvé kvietky...

Prelom ročného obdobia vždy všetci očakávame s veľkou radosťou.

Čo toto obdobie znamenalo pre „stackárov“ v dennom stacionári Naše stacko?

Jedno z našich novoročných želaní bolo, aby sme sa mohli všetci slobodne stretávať a navštevovať náš denný stacionár v zdraví a radosť, ako to bolo našim zvykom. Všetci sme s nádejou očakávali koniec korona pandémie. No realita pre nás zostala naučiť sa s ňou žiť aj naďalej. Napriek vládnym a epidemiologickým vyhláseniam a opatreniam Naše stacko stále fungovalo. Každý si musel dobre zvážiť riziká možného nakazenia a ich dôsledky, ktoré nás sprevádzali a sú aktuálne všade a na každom kroku. Začiatkom roka sme sa najprv stretávali v sólovom a postupne aj komornom počte. V našom zariadení sme sa pravidelne testovali vďaka spolupráci s našou dobro-

voľníčkou, lekárkou Gabrielou Stoklasovou. V materiálnej pomoci v podobe testov a pomôcok nás podporilo mesto Trnava a VUC. Vo februári a menci sa nám podarilo zrealizovať naše spoločné očkovanie. Navštívila nás trnavská výjazdová jednotka. Pre našich stackárov to bol originálny, nezvyčajný zážitok spoločného odhodlania a odvahy. Pre výjazdovou jednotku sme my boli prvými svojho druhu, ktorí sa očkovoali spoločne a vo svojom zariadení.

Život v našom stacionári nie je žiadna nuda. Neopúšťa nás humor ani dobrá nálada. Trénujeme si naše zručnosti, cibríme si mozgové závitky a nielen to. Výtvarná tvorba je našim koníčkom. Často u nás rozvoniavajú upečené dobroty a nie je pochyb, že sme nádejní „Piccasovia“, skvelí maliari aj pekári.

Na čo sa najviac tešíme?

Na koniec korona pandémie a na vás, milí priatelia.

Pozvanie na zborovú víkendovku

(pripravila Ľubica Vařáková)

Milí bratia a sestry,

s nádejou sa pozeráme do ďalších dní a túžime pokračovať v budovaní spoločenstva v našom zbere. Veríme, že pomocou v tom môže byť aj spoločne prežitý čas niekde mimo nášho zborového areálu.

Napriek tomu, že nateraz nevieme, ako bude vyzerat situácia v lete, predsa len pripravujeme niektoré aktivity. Medzi ne patrí aj

ZBOROVÁ VÍKENDOVKA PRE VŠETKY GENERÁCIE.

Naplánovaná je na **18. – 22.AUGUSTA 2021.**

Miesto zatiaľ rezervované nemáme (zistujeme možnosti a ochotu rezervovať kapacitu), no aj tak by sme vás na ňu radi pozvali. Je to síce netypické, pozývať vás nevedno kam a nevedno „za kolkó“, vieme však, že vás pozývame k vzájomnému spoločenstvu malých aj veľkých, mladých aj tých skôr narodených, do prírody, k pamiatkam, na turistiku, na kávičku, či len tak na prechádzku alebo posedenie pri ohni. Prosto zažiť rodinnú atmosféru niekde v malebnej prírode našej krásnej krajiny.

Ak máte záujem alebo akékoľvek otázky, ozvite sa nám, radi ich zodpovieme, prípadne ak máte tip na lokalitu či zariadenie, kde by sme sa skupina cca 40 osôb zmestili, dajte nám prosím vedieť.

Sledujte našu stránku www.ecavtrnava.sk aj facebook fb ECAV Trnava. Tam nájdete čerstvé informácie, prípadne ďalšie pokyny.

TEŠÍME SA NA VÁS!

Radomír a Ľubica Vařákovci

Kontakt: 0903 510 988, zazi@trnava.ecav.sk

Detský denný letný tábor

BOJUJ DOBRÝ BOJ

2.-6.8. 2021

každý deň v čase od 8:00 do 15:30

cena: 70€

vek: 6-12

miesto: farská záhrada

Prihlásiť sa môžete do 15.06.2021.

Pre viac informácií kontaktujte:

zazi@trnava.ecav.sk / 0903 510 988

ECAV Trnava

www.ecavtrnava.sk

Bájka o budíku

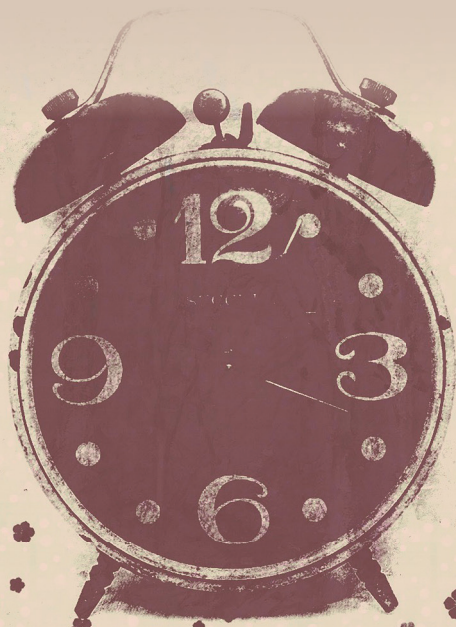
(pripravila Jana Nunvářová)

Zamyslenia na každý deň sú pre mňa osobne veľkým požehnaním. Tieto krátke myšlienky veľkých ľudí mi spríjemnia deň a hlavne zanechajú myšlienku, ktorá ešte dlho rezonuje v mojej mysli. Aj nedávno som si náhodne otvorila jednu z nich, a tá mi pomohla uvedomiť si, že každá maličkosť v mojom dni má zmysel a robí sa oveľa jednoduchšie, ak postupujem pomaly, krok za krokom...

Nový budík stál vo výklade u hodinára spolu so staršími hodinami, ktoré hlasno odtikávali sekundy. „No“, povedali jedny hodiny novému budíku: „Teraz statočne tikáš, ale predstav si, ako sa unavíš, kým odtikáš tridsaťjeden miliónov tikov.“ „Tridsaťjeden miliónov tikov?“ Zvolal zdesený budík. „To nikdy nedokážem,“ a hneď od preľaknutia zastal. „Ach, ty hlúpy,“ povedali druhé hodiny, „načo počúvaš také reči? Ty len pekne sprav tik za sekundu, potom ďalší v ďalšej sekunde a tak ďalej.“ „A to je všetko?“ zvolal povzbudený budík. „Veď to je ľahké.“ A hneď zasa začal tikať a každú sekundu spravil TIK. Do konca roka spravil tridsaťjeden miliónov tikov, ani nevedel ako.

Tak aj my máme konať svoje povinnosti, pekne pomaly, jednu po druhej. A veľké dielo bude vykonané. O to sa postará Pán.

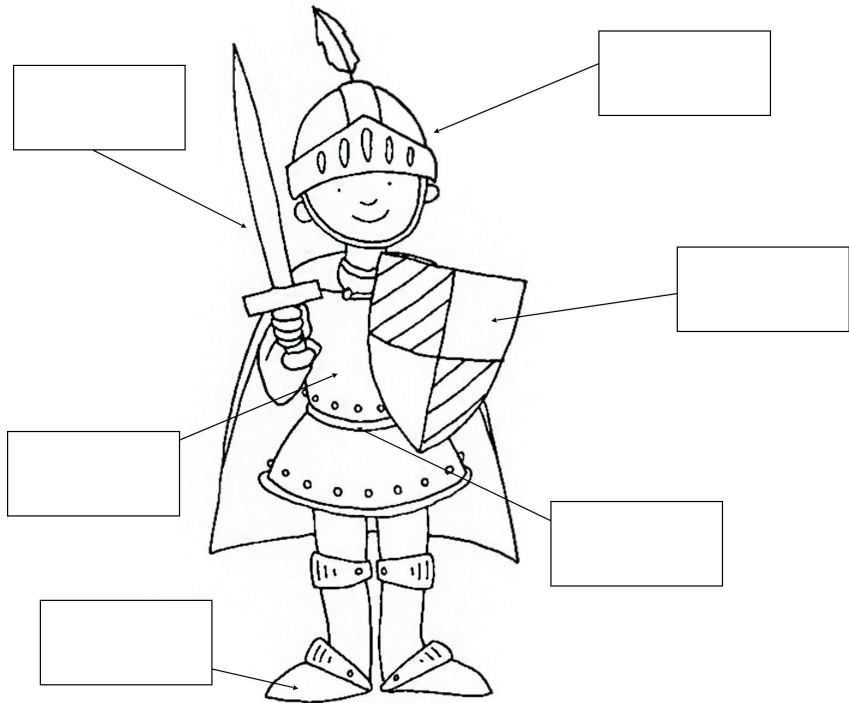
(Dr. Viera Roháčková, *Odrobinky: Biblické zamyslenia na každý deň*, 2012)

Pre deti...

Popíš celú výzbroj Božiu ako je napísaná v Biblii- Efezským 6:13-17.

Obrázok si môžeš vyfarbiť

VTIPY

O polnoci zvoní zvonček.

„Kto je?“

„Sused.“

„Čo chcete, človeče, takto neskoro v noci?“

„Máte cesnak?“

„Nemáme.“

Sused teda odíde a o pol hodinu zvoní zase.

„Kto je?“

„Sused.“

„Čo zase chcete?“

„Nesiem Vám ten cesnak!“

Jankovi sa nechce ísť do školy a telefonuje svojmu pánovi učiteľovi:
„Prosím, ospravedlňte môjho syna Janka, je chorý.“
Učiteľ sa pýta: „A kto je pri telefóne?“
Janko odpovedá: „Môj ocko...“

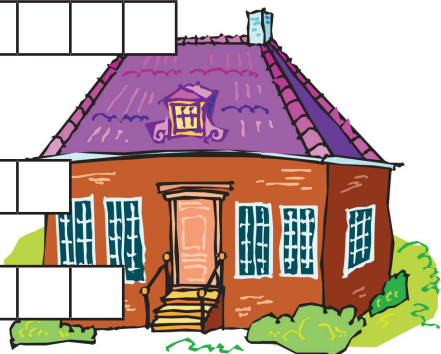
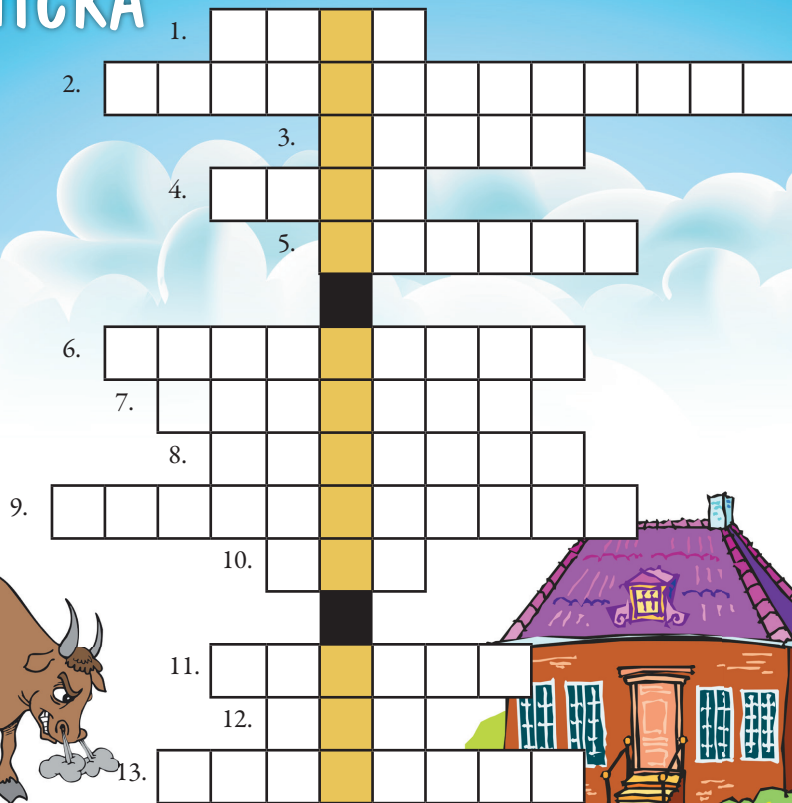
Pýta sa Janko:

„Ocko, môžem sa pozeraf na televíziu?“

Ocko: „Áno, ale zapnúť si ju nemôžeš.“

TAJNIČKA

1. Čo prvé stvoril Pán Boh?
2. Druhé slovo v názve minuloročného letného tábora
3. Hlavná postava ktorá sprevádzala tábor?
4. Ake bolo pôvodné meno apoštola Pavla?
5. Socha koho je v našom Trnavskom kostole?
6. Čo nasleduje po ukončení školského roka?
7. Ako sa volá menom náš pán farár?
8. V akom meste chceli postaviť vežu do neba?
9. Kde sme boli na výlete na tábore minulý rok? /výroba papiera/
10. Samček kravičky
11. Ako sa volá Izákova manželka?
12. Čo stavali muži na skale a piesku?
13. Ako sa volal Jákobov najmladší syn?

1. nebo, 2. dobrodružstvo, 3. Jozef, 4. Saul,
5. ježiša, 6. prázdniny, 7. radomír,
8. babilon, 9. papiermlička, 10. býk,
11. rebecka, 12. dom, 13. benjamín

Zborová matrika

V uplynulom období boli v našom zbere
POKRSTENÍ a do spoločenstva
evanjelickej cirkvi a. v. prijatí:

Klára Kováčová

Do STAVU MANŽELSKÉHO v našom
kostole vstúpili:

Michal Váry a Kateřina Szkutková

V nádeji vzkriesenia a večného života SME SA ROZLÚČILI s bratmi a sestrami:

Dobroslava Madarová r. Medovarská 80r.

Jaroslav Kulhavý 64r.

Anna Belokostolská r. Balážová 70r.

Viera Jánošová r. Peťkovská 73r.

Dušan Kubiš 71r.

Emília Balažovičová r. Krchová 78r.

Zuzana Hlavatá r. Samporová 78r.

Filip Fekete 31r.

Anna Pivolusková r. Brečková 87r.

Zuzana Rakúsová r. Virágová 64r.

Mária Drobná r. Lóczyová 81r.

Zuzana Teplanská r. Blahová 71r.

Drahotína Heteňáková r. Šípková 89r.

Juraj Valach 61r.

Jaroslav Bielik 72r.

Anna Valová r. Hrebíčková 82r.

Cirkevný príspevok

(predsedníctvo CZ ECAV Trnava)

Bratia a sestry, predsedníctvo cirkevného zboru ECAV Trnava sa na vás obracia so žiadosťou o zaplatenie cirkevného príspevku. Výročný účtovný zborový konvent (teda členovia cirkevného zboru) dňa 23. 2. 2020 odsúhlasil návrh na zmenu výšky cirkevného príspevku, ktorý **od roku 2020 činí 10,- € na osobu na rok**, za každého pokrsteného člena cirkevného zboru. Tých členov cirkevného zboru, ktorí si cirkevný príspevok uhradili už v januári a februári preto prosíme o jeho doplatenie do výšky 10,- € za osobu a rok.

Prioritne prostredníctvom prevodu na jeden z bankových účtov CZ ECAV v Trnave. Čísla účtov:

Slovenská sporiteľňa SK42 0900 0000 0000 4553 5703,

Prima banka SK55 5600 0000 0010 0870 2001.

Do správy pre prijímateľa treba napísať cirkevný príspevok a meno odosielateľa.

Platba je možná aj v hotovosti na farskom úrade počas úradných hodín.

Vydanie Zborových listov podporil:

TT TRNAVSKÝ
SK SAMOSPRÁVNÝ
KRAJ